

Rytter: Ogsaa jeg vilde betragte det som uuhøfligt, om jeg ikke besvarede den højtærede Minister for særlige Anliggendes Udtalelser. Ministeren var saa elskværdig at sige, at jeg ikke havde forstaaet et Ord af det hele, for Stikkerlikvideringer var ikke Straf, det var en Sikkerhedsforanstaltning. Jeg vil bede den højtærede Minister enten læse det, jeg har sagt, eller i alt Fald høre efter, hvad jeg siger. Jeg sagde, at jeg ikke havde noget imod, at virkelige Stikkere fik en streng Straf, for det var en infam Forbrydelse, de havde begaaet, som maatte have en haard Straf, men det var uretfærdigt, at vi saa overfører det paa alle dem, der blev dræbt som „Stikkere“, for der er Terminologien en helt anden. Det er akkurat det samme som det, den højtærede Minister sagde. Selvfølgelig er jeg ikke blind for, at der er Forskel paa Straf og Sikkerhedsforanstaltninger. Jeg har beskæftiget mig en Del med disse Ting og er ikke ubekendt med dem.

Det andet, den højtærede Minister sagde, var saa langt nede i Diskussionen, at jeg egentlig ikke burde udtale mig om det. Ministeren sagde, at jeg var inkonsekvent, for jeg havde sagt, at 98 pCt. af den danske Befolkning hørte til Modstandsbevægelsen, og saa vilde det være vanskeligt at finde en Mand, som var neutral. Heller ikke det sagde jeg, i alt Fald var Meningen en anden. Jeg sagde, at der var en særlig Gruppe, der kaldte sig Modstandsbevægelsen, og som jeg mente med Urette havde slaaet sig for Brystet og havde tiltaget sig det Navn. Derfor er det jeg siger, at næsten hele det danske Folk hørte til Modstandsbevægelsen, men de hørte ikke til denne Gruppe, denne aktive Gruppe, eller hvad man vil kalde den. Det er der, jeg mener, der er en Fejl.

Jeg spurgte dernæst, om forskellige Mennesker var blevet afhørt, og jeg nævnte konkret, hvilke Mennesker der var Tale om. Jeg maa sige, at jeg ogsaa der blev overrasket over den højtærede Ministers Svar. Jeg kunde imidlertid ogsaa have spurgt vedrørende den anden Sag, jeg nævnte, om Frugthandler Niels Andersen var blevet afhørt, om Søstrene og Familien var blevet afhørt. Jeg argumenterede med bestemte Ting, men den højtærede Ministers Svar var næsten som i Historien om Økseskaftet, idet Ministeren sagde: jamen, man maa huske, at det var vanskeligt at samle Beviserne, fordi Situationen var saa vanskelig, eftersom Tyskerne jo kunde finde dem. Herregud, man skjulte Ammunition i store Mængder for Tyskerne, og saa hører man pludselig, at nogle Dokumenter kunde man ikke skjule. Det var det første.

For det andet spurgte jeg ikke om, hvad man havde undersøgt under Krigen, men jeg har tydeligt og klart her i Dag spurgt om, hvad Ministeren har foretaget af Undersøgelser. Ministeren siger, at det er Sagen uvedkommende, men jeg mener dog, man maa spørge om de Mennesker, der kender mest til Sagen, er blevet afhørt. Jeg spurgte ikke, om de var blevet afhørt under Krigen, for det forstaar jeg var vanskeligt, men jeg spurgte, om de var blevet afhørt under den Undersøgelse, som Ministeren har etableret, og som han siger er meget omhyggelig. Nu forstaar jeg imidlertid, at de Mennesker, der kender mest til Sagen, Niels Andersen eller hvem det kan være, ikke er afhørt, og man siger, at de ikke er blevet afhørt, fordi det under Krigen var vanskeligt at skjule den Slags Dokumenter. Jeg gentager, at jeg har overhovedet ikke været inde paa, hvad der blev foretaget under Krigen i saa Henseende. Det var vanskeligt, sagde man. Men nu kan det formentlig ikke være besværligt at afhøre disse Mennesker. Men nej, dem afhører man ikke. Jeg synes derfor, at den Undersøgelse, der foretages, ikke bliver foretaget saaledes, som en Sag bør undersøges.

Disse Søstre og Brødre, sagde man med Haan, bliver ved at rejse Sagen, der skal være Ro om Sagen, Danmark trænger til Ro. Men der bliver ikke Ro om denne Sag eller om disse Sager i det hele taget, førend Retfærdigheden har sejret; det tør jeg spaa. Og hvad vilde for Resten den højtærede Minister og andre gøre, hvis det var deres Søstre, deres Brødre eller deres Børn, der var blevet skudt? Hvad vilde vi ikke gøre, bl. a. for vor egen Skyld? Det er ikke morsomt at gaa rundt og høre, at man er Broder eller Søster til en Stikker. Det er heller ikke morsomt af Hensyn til den døde. Disse Mennesker vil fortsætte Kampen til det sidste, der bliver ikke Ro om den. Jeg mener derfor, at Ministeren er inde paa noget helt forkert, naar han stadig væk siger, hvad han her sagde.

Hovedmomentet i det, jeg siger, er altsaa, at de Undersøgelser, som jeg har spurgt om, ikke er foretaget. Spørgsmaalet bliver affejet med, at under Krigen kunde man ikke skjule de paagældende Dokumenter. Men jeg har ikke talt om, hvad man kunde skjule af Dokumenter; og for øvrigt tror jeg ikke paa, at det var umuligt at skjule dem, jævnfør min Sammenligning med Ammunitionslagrene. Der har fundet en Undersøgelse Sted. Den er ikke objektiv. Jeg har nævnt Tilfælde, hvor Folk ikke er afhørt.